

Hoog en droog

Bij de restauratie van de St. Lambertustoren in 1900 werd de oude lage torenspits vervangen door het huidige, ranke en veel hogere exemplaar. De Nederweerder fanfare 'Burgerlust' maakte dankbaar gebruik van het tijdens de bouw afgeknotte torenplatform. Op een mooie zomeravond verzorgde zij daar een muziekoftreden op – letterlijk – hoog nivo. Nooit eerder was er in Nederweert zo hoog van de toren geblazen.

Muziek maken op hoog nivo was één ding, maar het droog houden tijdens optredens was heel wat anders. Bij legio optredens van harmonie of fanfare lieten de weergoden zich gelden en verregende menige mooie voorstelling. Toen in de naoorlogse jaren het eerste uitbreidingsplan werd gerealiseerd met het nieuw aan te leggen St. Antoniusplein als middelpunt, ontstond de behoefte aan een muziekkiosk. De metaalwarenfabriek Gebrs. Bruekers uit de Kerkstraat nam in april 1955 het initiatief. Zij bracht een offerte uit aan het gemeentebestuur voor het vervaardigen van een grote, demontabele muziekkiosk. De opdracht werd gegund en enkele maanden later werd de nieuwe kiosk in gebruik genomen. Dat was bij gelegenheid van de opening van het St. Antoniusplein. Hoewel de Tweede Wereldoorlog al tien jaar voorbij was, heerste er nog steeds materiaalschaarste. Daarom moest het modulaire ontwerp van de kiosk gebaseerd worden op ijzerwaren die gegarandeerd in voorraad waren. Het vloeroppervlak van de kiosk had een diameter van 8.50 meter. In de sierhekken was een tweetal geschilderde afbeeldingen van het Nederweerder gemeentewapen aangebracht en op het dak van legertentendoek bevond zich een harp. De kosten bedroegen 8.500 gulden exclusief de verlichting, die een jaar later alsnog werd toegevoegd.

Het goede voorbeeld van Nederweert kreeg navolging. De Gebrs. Bruekers vervaardigden nog diverse andere kiosken, onder andere voor de gemeenten Ridderkerk, Montfort en Maasbracht. Bij elke levering moest een ton bier meegeleverd worden voor de 'inzegening'. De kiosk van Ridderkerk verdween in 1991 uit het straatbeeld en die van Mont-

De kiosk op het St. Antoniusplein.

Foto: familie-archief Bruekers, Nederweert

fort werd verwoest door een zware storm. In Nederweert raakte de kiosk in onbruik. De reden werd door een van de makers, Jean Bruekers (1923-2014), onnavolgbaar droog beschreven: *"As dejjae schoëen speelgoed krigtj en d'r wurdj beejgezagdj dejjae d'r eedere daag mei-j motj speule, dan gieëget gauw vervaele..."*. De kiosk lag jarenlang ongebruikt te roesten in de gemeenteloods aan de Rosvelterweg. Het Nederweerder gemeentebestuur verkocht de kiosk in 1983, na rijp beraad en een landelijke advertentie. Voor 5.000 gulden werd Ontspanningspark Drievliet in Rijswijk de nieuwe eigenaar. Maar ook daar had de kiosk niet het eeuwige leven en belandde ze uiteindelijk op de schroot hoop. En zoals dat vaker gaat, kwam in Nederweert het berouw na de zonde. Precies 30 jaar na het afdanken van de oude kiosk nam het Centrummanagement Nederweert in 2013 het initiatief tot de aanschaf van een kleine, tweedehandse kiosk uit 1932, die met veler inspanning werd gerestaureerd. Zo biedt men heden ten dage aan koren en muziekverenigingen weer een hoog en droog podium.

Alfons Bruekers